

РЕШЕНИЕ

№ 20906

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2975** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Д., с адрес: [населено място] 1000, [улица], ст. 4, с адрес: [населено място], срещу Решение № ДОИ – 1/13.02.2025 г. на кмета на Община, [населено място], в частта му по т. 1 от Заявление за достъп до обществена информация, вх. № 25-БЧ-01196/31.01.2025г. /л. 14 от д./.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и с адм. – производствените правила. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да се върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят се представлява като в с.з. и в писмени бележки чрез юриск. С. поддържа жалбата и прави искане за присъждане на разноски по делото по списък.

Ответникът – кметът на Община, [населено място], редовно призован, не се представлява в с.з. Чрез юриск. МАКЕДОНОВА излага становище за неоснователност на жалбата в писмен отговор, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с

правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, преформулирана като жалба срещу изричен отказ със процесното решение по т. 1 от същото, е основателна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 25-БЧ-01196/31.01.2025г. като по т. 1 е формулирано по следния начин:

- В периода 2000 г. - 31.01.2025 г, има ли общински (публични) финанси, които са били отпуснати или ще бъдат отпуснати та събитието с използване на музика „Дни на класиката в Б.”? При положителен Ваш отговор иа въпроса, молим Ви, посочете размера на тези средства по години в периода е разбивка на средствата „по пера”.

С процесното решение се отказва предоставяне на информацията като се дава указание за отстраняване на нередовности в заявлението по тази точка със следните мотиви:

Според определението на чл. 2, ал. 1 ЗМСМА общината е основната административно-териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление, а територията ѝ е тази на включените в нея населени места (чл. 10, ал. 1). Чл. 14 ЗМСМА регламентира, че общината е юридическо лице и има право на собственост и на самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, съответно органи на изпълнителната власт в района и кметството са кметът на района и кметът на кметството (чл. 38, ал. 1 ЗМСМА). С 'поред изричната норма на чл. 44, ал. 1, т. I ЗМСМА кметът на общината ръководи изпълнителната дейност на общината, а орган на местното самоуправление е общинският съвет, който в изпълнение на правомощията си по чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА. приема правшишци, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. От анализа на цитираните норми следва извезя), че дейността на кмета на общината и па общинския съвет, като органи на местното самоуправление и местната изпълнителна власт. CQ ограничени до територията U населението па съответната община. Следователно и правен интерес от информацията, относима към дейността на органите на местната власт се презумира по отношение на лицата, живеещи на територията на общината шили упражняващи дейност на тази територия. По отношение на тези лица - физически и юридически, актовете, действията и бездействието на кмета, общинския съвет и общинската администрация, имат непосредствено въздействие. Като допълнителен аргумент в тази насока може да се посочи, че в чл. 47 от Закона за публичните финанси е определен кръгът на лицата, които имат право да извършват граждански контрол за разходване на средствата от общинския бюджет, като законодателят е ограничил този кръг до „местната общност“. Информацията, съдържаща се в актовете на органите на местната власт във всеки случай е обществена - такава, която принадлежи на обществото ши произтича от обществото като група от хора (общност) в трайно социално взаимодействие, които споделят една и съща географска ши социална територия и които са групирани по време, интерес, място или друг признак. Този извод не изключва възможността за всички оставаш граждани на Република България да търсят и да получават достъп до информация, Свързана с дейността на органите на местно самоуправление и на местната власт, но в този случай правният интерес не се презумира, а следва да бъде обоснован

и доказан.

По отношение на въпрос №1, касаещ разходването на общинските публични финанси, заявителят не е представил доказателства дали попада в кръга на лицата, които имат право на контрол и получаване на такава информация. От извършената служебна справка е видно, че заявителят е регистриран на адрес, различен от административния обхват на [община], няма данни същият да е съконтрагент по договор с [община], а също така и да е собственик на недвижим имот на територията. Предвид изложеното по-горе, в съответствие с чл. 29 от ЗДОИ заявителят следва да се уведоми, че по поставените въпроси под №1 трябва да се представят доказателства относно правния интерес от предоставянето ѝ.

От правна страна:

Издател на процесния отказ е кметът на Община – Б., до който е изпратено заявлението по ЗДОИ.

Процесният отказ да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по съдебен ред. Отказът е издаден в закона писмена форма, като разгледан по същество е законосъобразен в оспорената част по т. 1, понеже е постановен в противоречие с материалния закон и адм. – производствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, директорът на ЦСМП е представляващо дружество – държавна собственост с държавно финансиране и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящия състав на съда следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект, във връзка с дейността на Община – Б. по отношение начина на разходване на общински публични финансови средства. В случая е налице обществен интерес от предоставянето ѝ. От адм. орган недопустимо се излагат доводи за наличие на специална правна норма – чл. 47 от Закона за публичните финанси, в която се определят

кръгът от лицата, имащи право да извършват граждански контрол за разходване на средства от общинския бюджет като кръгт бил ограничен до „местната общност“. Такова ограничение е в противоречие както с целта на закона – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, така и с Конституцията на Р. България – чл. 41, ал. 2 и с чл. 11 от ЕКЗПЧОС – право на достъп до информация. Последните два нормативни акта имат примат над посочената разпоредба от ЗПФ, а ЕКЗПЧОС има директно действие в българската правна система. Налагането на подобно ограничение е в противоречие с морала, добрите нрави и принципите на правовата държава по отношение равнопоставеността на гражданите и правните субекти и не може да намери приложение в правоприлагането и в частност – по ЗДОИ, в каквата хипотеза е поставен настоящият казус.

Гореизложеното води до извод за незаконосъобразност на отказа в оспорената му част по т. 1, поради противоречие с материалния закон и процесуалните правила, с оглед липсата на основание за изискване ангажиране на доказателства за наличие на правен интерес за жалбоподателя. Съдът намира акта за незаконосъобразен по т. 1, поради което следва да бъдат отменен, а адм. преписка върната на адм. орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Следва при произнасянето си, органът да предостави исканата налична информация под формата на решения, докладни и други като не е налице задължение за изготвяне на нарочни справки и статистика за нуждите на това производство.

При наличие на направено искане от жалбоподателя, предвид изхода на спора, съдът дължи произнасяне, относно присъждане на разноски по делото. Следва да се присъдят такива в размер на 240 лева за юрисконсултско възнаграждение /при липса на възражение за прекомерност/ и 10 лева за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, АССГ, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Д., с адрес: [населено място] 1000, [улица], ст. 4, с адрес: [населено място],

Решение № ДООИ – 1/13.02.2025 г. на кмета на Община, [населено място], в частта му по т. 1 от Заявление за достъп до обществена информация, вх. № 25-БЧ-01196/31.01.2025 г.

като

ВРЪЩА делото като адм. преписка на кмета на Община, [населено място] за ново произнасяне по заявлението за достъп, в 14-дневен срок, съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания по прилагане на закона;

ОСЪЖДА Община, [населено място] да заплати на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Д., с адрес: [населено място], сума в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: